

Almindelighed fører, jeg kan nemlig ikke betragte dette som en Opposition. Som vi hørte af den ærede sidste Taler, er det nærmest et Frieri til Venstre, og naar man lægger Mærke til den rosende Omtale, som Venstre faar i Højres Presse, særlig den ærede Krigsminister, der bliver tagen til Indtægt af Højre rundt omkring i Landet, naar man ser det venskabelige Forhold, der er mellem Venstre og de frikonservative oppe i Landstinget, et Forhold, der satte sit Præg paa Skattelovene, kan man ikke vel betragte Højre som et Oppositionsparti. Jeg behøver derfor ikke at frygte for, at det bliver Højre, der kommer til at sætte sit Mærke paa Udviklingen, men det bliver derimod nærmest os ved at gøre saa stærk Opposition, som det paa nogen Maade er os muligt.

Det ærede Medlem for Løvel rettede ogsaa nærmest sine Udtalelser mod Socialdemokratiet. Særlig vilde han gøre os ansvarlige for og medskyldige i de Virkninger, som Skattelovene gøre ude omkring i Landet. Det ærede Medlem paastod, at vi havde stemt for Skattelove, der vare daarligere end de, der bleve gennemførte. Men der maa jeg dog indskyde den Bemærkning, at de Forslag, vi stemte for, havde et Indhold, der var endog meget væsentlig forskelligt fra de Forslag, der gennemførtes. I samme Aandedræt eller i nær Forbindelse dermed bebrejdede det ærede Medlem os, at vi ikke havde stemt for Finansloven, trods det, at han opregnede en Række gode Ting, der fandtes paa den; det fandt han ganske urigtigt. Det ærede Medlem troede, at det var af Kærlighed til Ministeriet, at vi undlod at stemme, ellers vilde vi maaske have stemt imod. Nej, det var sandelig ikke af den Grund, men af helt andre Grunde, som jeg senere skal komme til. Naar man sammenligner de to Ting, at det ærede Medlem gør os medskyldige i Skattelovens Virkninger, fordi vi paa et tidligere Tidspunkt have stemt for Forslag af et helt andet Indhold end de gennemførte, og samtidig bebrejder os, at vi ikke have stemt for Finansloven, saa kan man sige sig selv, hvad Følgen vilde være bleven af, om vi havde stemt for Finansloven. Saa vilde det ærede Medlem i næste Rigsdagssamling have staaet op og taget alle de Poster, den ene efter den anden, og sagt: Den har Socialdemokratiet stemt for, Socialdemokratiet har stemt for alle de militære Udgifter, saaledes som de forelaa, og altsaa gøre os til medskyldige i, hvad Staten giver ud til Militærvæsenet

— allerede det, at det ærede Medlem har brugt saadanne Udtalelser, maa jo sige os, at det er fuldstændig rigtigt, vi have baaret os ad med den Stilling, vi have indtaget til Finansloven; thi vi ville ikke være medskyldige i Finanslovens Indhold saavel paa det militære som paa andre Omraader.

Med Hensyn til Skattelovene maa jeg maaske fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg sagde, at de Lovforslag, som vi i sin Tid stemte for, havde et væsentlig andet Indhold end de Skattelove, der bleve gennemførte. Men dermed er ikke alt sagt, hvad Skattelovene angaar, thi det er dog ganske klart, at vi i vor hele Virksomhed paa Skattevæsenets Omraade have arbejdet for en retfærdigere Beskatning ikke alene end den, som blev gennemført, men ogsaa end den, der var foreslaaet ved de forrige Skattelovforslag. Vi have stillet omfattende Ændringer dertil, men disse Ændringer bleve forkastede. Men det er klart, at naar vi have stillet vore Ændringsforslag til et Lovforslag, hvorved vi søge at fremkalde en retfærdigere Beskatning, og disse Ændringsforslag saa blive forkastede af Flertallet, er det Flertallet, der har Ansvaret for de Love, der komme ud. Vor Stilling til et saadant Lovforslag, hvortil vi have stillet vore Ændringsforslag, maa efter disses Forkastelse blive en relativ, en forholdsvis Stilling, idet det nemlig kommer an paa, hvad disse Love i øvrigt indeholde, om de bedre Sider af dem ere saa fremtrædende overfor de daarlige Sider, at vi trods de daarlige Sider dog kunne give dem vor Stemme. Dette Forhold have vi overvejet, og saa længe der var saadanne bedre Sider ved Skattelovene, at vi mente at kunne forsvare at give dem vor Stemme, have vi givet dem vor Stemme; men efterhaanden som disse bedre Sider forsvandt Stykke for Stykke, kom det dertil, at vi stemte imod, thi saa var der ikke tilstrækkelig godt tilbage til at opveje de daarlige Egenskaber ved Lovene. Skattelovene ere jo i Tidens Løb undergaaede en ganske total og gennemgaaende Forandring. Fra første Færd af var det jo Meningen med disse Skattelove ud af de bestaaende Statsskatter at yde et reelt Tilskud til Kommunerne, hvorved disse bleve i Stand til at nedsætte den kommunale Beskatning. Denne Nedsættelse af den kommunale Beskatning maatte jo saa komme alle Skatteydere til gode, og fra første Færd af vilde det ogsaa være blevet Tilfældet; men efterhaanden fik Skattelovene et mere og mere agrarisk Præg, mere og mere det